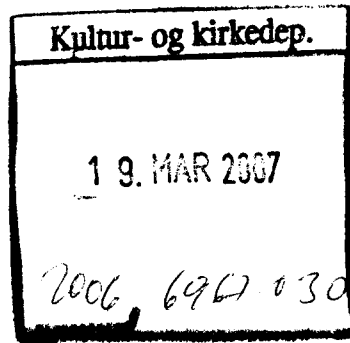

Kultur- og kirkedepartementet
P.b. 8030 Dep.
0030 Oslo

Deres ref: 2006/06967 ME/ME1 CBU:elt

Oslo, 16. mars 2007

Vedr. høring - Forslag til endring av forskrift til åndsverkloven

Vi viser til Kultur- og kirkedepartementets brev av 09.01.07 med forslag til endringer i forskrift til åndsverkloven.

I det følgende vil vi kommentere enkelte av bestemmelsene i forslaget.

Generelt – forskriftens kapittel I

Både gjeldende forskrifts kapittel I og forslaget til endringer i kapittel I inneholder svært tungt tilgjengelig stoff, og vi mener at fremstillingen av endringsforslagene og systematiseringen av forskriftsbestemmelsene med fordel kunne vært lagt opp mer pedagogisk.

Nærmere om bestemmelsene i kapittel I; forholdet til kunstmuseer

I gjeldende forskrift er ikke museer som sådan omfattet av bestemmelsene i kapittel I, til tross for at hjemmelen i åndsverkloven § 16 omfatter disse institusjonene. Når disse nå inkluderes skjer det uten nærmere begrunnelse, og tilsynelatende uten at denne utvidelsen gir seg utslag i begrepsbruken i de øvrige bestemmelsene i kapittel I. Vi savner en redegjørelse for de behov som begrunner denne utvidelsen.

Slik vi forstår gjeldende forskrift vil flere av museene, som nå blir omfattet i sin alminnelighet, inneha vitenskapelige og faglige bibliotek (som drives av det offentlige) som allerede er omfattet av bestemmelsene.

I gjeldende forskrift er det en adgang, som opprettholdes i endringsforslaget, for Kultur- og kirkedepartementet til å bestemme at andre nærmere angitte museer skal være omfattet av bestemmelsene. Så lenge den foreslåtte ordlyden vedrørende "offentlige og private museer" opprettholdes, vil *alle* museer være omfattet av § 1-1, første ledd og behovet for å kunne angi museer nærmere slik bestemmelsens tredje ledd åpner for, bortfaller.

Istedet for uten nærmere begrunnelse å åpne for at samtlige museer skal være omfattet ("offentlige og private museer"), kunne den gjeldende godkjenningadgangen hos Kulturdepartementet vært opprettholdt for museenes del. Uavhengig av hvilken løsning en velger, vil det være behov for en gjennomgang av begrepsbruken i de påfølgende bestemmelsene med tanke på den eksemplarframstilling som finner sted ved museumsinstitusjonene.

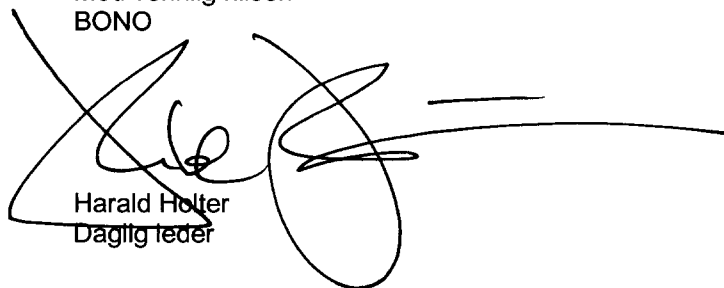

På grunn av at begrepsbruken i første rekke er tilpasset arkiv og bibliotek, er vi usikre på hvordan og i hvilken utstrekning disse fribruksbestemmelsene vil komme til anvendelse ved museumsinstitusjonene. Vi er også usikre på i hvilken grad de samme institusjonene selv vil være i stand til å foreta de vurderinger de er pålagt i forslagets § 1-1, andre ledd.

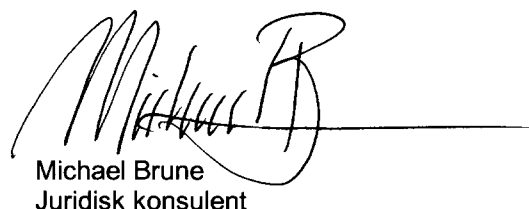
Vi mener som nevnt at forslaget til ordlyd i kapittel I i stor grad er myntet på den eksemplarframstilling som tradisjonelt har funnet sted i arkiv og bibliotek, særlig i forbindelse med utlån. Et uttrykk som "fjernlån" (se § 1-3) er så vidt vi kan se ikke anvendbart i tilknytning til den virksomhet som finner sted ved museer. Og hvor relevant er det for et museum å fremstille eksemplar i konserverings- og sikringsøyemed når det er originalverket som har betydning (jmf. § 1-4)? Videre er jo også bestemmelser som § 1-6 og 1-7 ikke formulert med tanke på den virksomhet som et kunstmuseum som sådan bedriver.

En løsning på ovennevnte problemstillinger kan være å skille ut den eksemplarframstilling som finner sted ved kunstmuseer og evt. andre museer, i egne bestemmelser.

Med vennlig hilsen
BONO

Harald Holter
Daglig leder

Michael Brune
Juridisk konsulent